

Τρίτη τάξις ἐπίστευεν ὅτι εἶναι κἀνὲν νέον ἐδώδιμον τοῦ Κόλλα.

Ἵπῃρχον καὶ οἱ διασπείροντες, ὅτι τὸ ἐτοιχοκόλλησεν ὁ ἴδιος πρωθυπουργός διὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ ὅτι αὐτός εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας.

Πάντας δὲ ἐπεσφράγισεν ἡ Ἑχώ τοῦ Πειραιῶς ἥτις ἔγραφεν ἐπὶ τούτῳ διάφορον καὶ ἐφείλκεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τῶν τεκταινομένων.

Καὶ μόλις ἡ μετὰ μεσημβρίαν Κυριακὴ ἐφάνέρωσεν ὅτι τὸ Homo sum εἶναι τίτλος μυθιστορήματος, ὅπερ δημοσιεύει τὸ Φρόνημα τοῦ Λαοῦ.

Προχθὲς ἐν τῇ πρὸ τοῦ Ταχυδρομείου ὁδῷ χοῖρος ἔβασκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα ἑνὸς ὑπαστυνόμου.

Ἀνέγνωμεν τὴν πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν μὴνυσιν τοῦ Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης κατὰ τοῦ προκατόχου τοῦ κ. Ροῦδου, συνεπεία τῆς ἐκθέσεως ἣν ὁ τελευταῖος ἐδημοσίευσεν. Ὁ ἄνθρωπος ἀγωνίζεται ἐν τῇ μνηύσει του νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τοῦ φυλλαδίου τοῦ κ. Ροῦδου συκοφαντίας ἐναντίον τῆς ὑπολήψεώς του καὶ ὁμοιάζει τὸν σφίγγοντα λεμόνι ὅπερ δὲν ἔχει ἐντός του χυμόν. Ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Ροῦδου ἀρνεῖτο καταχρήσεις ὡς γεγονότα, χωρὶς νὰ ἐπιρρίψῃ αὐτὰς ἐναντίον οὐδενός. Ἐξ αὐτῆς ὁδηγούμενός τις ἢ μόνη πεποίθησις τὴν ὁποίαν σχηματίζει περὶ τοῦ κ. Μελετοπούλου εἶναι ὅτι δὲν ἤξευρε τί τοῦ ἐγίνετο.

Ἐν τῇ μνηύσει του μεταξὺ ἄλλων λέγει ὅτι τὸ φυλλάδιον τοῦ κ. Ροῦδου δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβὴ ἐπιρροὴν καὶ εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματός του δὲν πιστεύομεν ὡς ἐπάγγελμά του νὰ ἐννοῇ τὴν ἱατρικὴν, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἔξασκεῖ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐπάγγελμά του ὡς Ἐφόρου, τότε πρέπει νὰ εὐγνωμονῇ τὸν κ. Ροῦδον, διότι διὰ τοῦ φυλλαδίου διωρίσθη καὶ πάλιν ἔφορος ὁ κ. Μελετόπουλος.

Εἰς τὸν Μαγειρικὸν Καζαμίαν τοῦ κ. Πεταλᾶ ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς :

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

1. Πέ. + Ἡ Περιτομή τοῦ Χριστοῦ καὶ Βασιλείου τοῦ Μεγ. Πρόγευμα· ὀρεκτικὰ εἰδῶν δύο.

Δὲν ξεύρομεν ἂν ὡς ὀρεκτικὰ ὑποδεικνύονται ἡ περιτομή ἢ ἄλλο τι τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΤΑ ΔΥΟ ΑΣΜΑΤΑ.

Μᾶς ἤρесе τὸ γαλλιστὶ συγγραφὲν ἐμβατήριον τοῦ ταγματάρχου κ. Β. Νικολαΐδου ὁ θρίαμβος τῶν Ἑλλήνων. Στερεῖται ἴσως ἀρκούσης δυνάμεως καὶ ἰδεῶν προτοτύπων, ἀλλ' εἶναι εὐγενὲς τὴν ἔκφρασιν καὶ μελωδικώτατον τὸν ῥυθμόν. Ἡ ἐπωδὸς αὐτοῦ εἶναι περιπαθεστάτη συγκινεῖ, διότι ἡ ἐπανάληψις τῆς ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀκριβῶς λέξεις σχηματίζει ἀκουστικὴν ἀπάτην, καθόσον ὁ ἀναγινώσκων νομίζει

ὅτι Ἑχώ τις μεμαρυσμένη ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐπωδόν.

Ἡ παράφρασις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ εἰς τὰ ἐμβατήρια πρεσβυτέρου Παράσχου, τοῦ κ. Γεωργίου. Οἱ ἀδελφοὶ Παράσχοι εἶναι γνωστὸν ὅτι διακαίονται ὑπὸ φιλοπατρίας ἢ φιλοπατρία τοῦ κ. Γεωργίου τὸν ἠνάγκασε τὰς τέσσαρας στροφὰς τοῦ πρωτοτύπου νὰ τὰς αὐξήσῃ εἰς ἑξ. Τέσσαρες μόνον στροφὰι δὲν εἶχον χωρητικότητα φιλοπατρίας ἑνὸς Παράσχου ὅσον ποσὸν ὑπερῆχείλισεν ἐκενώθη εἰς δύο ἀκόμῃ στροφὰς.

Μὴ περιορισθεὶς εἰς τοῦτο κατέστρεψε καὶ τὸ κέντρον τοῦ ποιήματος, τοῦτέστι τὴν ἐπωδόν, μὴ ἀποδοῦς αὐτὴν μετὰ τὰς αὐτὰς λέξεις, ἀλλὰ παρεμβάλλων βαριαισθόναις.

Διὰ τοῦτο λίαν πονηρῶς ὁ κ. Φιλήμων ἐπέγραψε τὸ πρωτότυπον καὶ τὴν δῆθεν παράφρασιν τὰ δύο ἄσματα διότι πράγματι πρόκειται περὶ δύο ἐμβατηρίων, ἑνὸς τοῦ κ. Νικολαΐδου καὶ ἑτέρου τοῦ κ. Παράσχου. Ἀλλὰ τότε διατὶ αὐτὴ ἡ ἐλληνογαλλικὴ παράθεσις;

Ἴσως θὰ ἔκρυπτε κανένα ὑψηλὸν συμμαχικὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον ἐν τῇ μεγαλοφυᾷ μας δὲν ἐνοήσαμεν.

ΝΕΟΝ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣ ΞΕΝΟΔΟΧΝΕΙΟ

Η ΕΛΛΑΣ

ρχισε νὰ ἐργάζεται ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, παρὰ τὴν Πλατείαν τοῦ Συντάγματος καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ καὶ Σ^{ας}

Διηρημένον εἰς δύο πτέρυγας εἰς ἃς φέρουσι δύο ἀντιμέτωποι κλίμακες, εἶναι εὐρύτατον, φωτεινόν, ἔχει ὑπὲρ τὰ τριάκοντα δωμάτια, τὰ πλεῖστα μεσημβρινά, ὅλα λάμποντα ἀπὸ τὰ καινουργῇ των ἐπιπλα.

ΔΥΟ ΑΙΘΟΥΣΑΙ

ἡ μία ὡς κοινὴ τράπεζα (table d' Hôtes) καὶ ἄλλη ὡς ἔστιατόριον (à la carte) ὑπηρετοῦσι τὴν μεγάλην πελατείαν τοῦ Νέου Ξενοδοχείου.

Ἡ ὑπηρεσία εἶναι διοργανισμένη ἄριστα. Αἱ τιμαὶ τῶν δωματίων μέτριαι, καὶ ἡ μαγειρικὴ καλλίστης ποιότητος.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΛΕΟΥΣΗ.

Ὁδὸς Σταδίου. Ἀπέναντι τῶν Βασιλικῶν Σταύλων.

ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΗ

μύρων, ἀρωμάτων, extraits διαφόρων ἐφθασεν διὰ τοῦ τελευταίου γαλλικοῦ. Ἡ καλλιτέρα κατασκευὴ, αἱ ἐπισημότεραι μάρκαι Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας. Διακρίνεται κυρίως τὸ Extrait Pompadour, γνήσιον, θεσπέσιον.

Εἰς τὸ αὐτὸ Κουρεῖον

αἱ γυναιώτεραι καὶ εὐγενέστεραι Βαφαὶ τῆς κόμης, τόσοι γνήσιαι ὥστε δίδονται μετὰ τὴν ἐγγύησιν τῆς ἐπιστροφῆς.